

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.

A DEBRECZENI SZABADELVÉPÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési feltételek:
 helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre	10 frt.
Félévre	5 frt.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy hónapra	1 frt.

Előfizethető helyben a kiadóhivatalban, a városi könyvtárban, (városzház-épület, az udvarban balra) és a Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseiben, vidéken a postahivataloknál.

Hirdetési díj:
 öt hasábos petitor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmű s több ízben megjelenő hirdeményeknél leengedő törvény. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyiltéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetések a szerkesztői irodában vétnék fel. Az előfizetési s hirdetésmények a kiadóhivatalba, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztési irodába a városháza épülete alatt (Rozsater) czimzandók.

Debreczen, 1876. szept. 11.

Augusztus 24-ike olta folyik a béke-actió, melyet Milán ő fejedelemsége olyan kérve-kért az európai nagyhatalmaktól, hanem azt meg kell vallani, — hogy csiga módra halad.

Mindenki, ki komolyan gondolkodik a dolgok ezen kénszerített lassúságáról, lehetetlen hogy azon meggyőződésre ne jöjjön, melyről ma már senki sem kétkedik, hogy a béke megkötésének feltételeivel az európai nagyhatalmak nincsenek tisztában, s gondolkodás-módjuk homlok-egyenest ellenkezik. Ellenkezik azért, mert az orosz török-ellenes politika, melynek önző intencióit csak a vak nem látja, mindenképen utat akar magának törni, hogy közelebb jusson Nagy Péter végrendeletének valóstításához.

Monarchiánk külügyminisztere kétségkívül az előtézoz szerepét viszi a béke-actió colonijában, hanem a szerencsétlen előtézozot, ki bedugott filli tánczosainak hasztalanul kiálltja füllébe a vezényzót, folytonosan a confusió uralg. Uralg, mert Oroszország nem akar hallani. Pedig gróf Andrásynak kell, okvetlenül kell Oroszországgal megértetni azt, hogy az orosz ideák valóstításához nem erőszki, nem erőszki utat akar magának törni, mert az Osztrák-Magyarország érdekével ellenkezik.

Ezért — mindenki meg fogja vallani — a gróf Andrásy helyzete igen nehéz. Ő ékeven keresztül Oroszország szövetségében kereste a béke garantitát, s ma szomorúan kell meggyőződnie, hogy eddigi szövetségese ellen kell más szövetségeseinek után néznie. És hol keresse azokat? Franciaországban, mely az egész háboru alatt a legnagyobb közönyt tanusitá? Angliában, hol az uralg liberális párt tüntetőleg szerb-rokuszzenes politikát üz, s a törökök ellen formáliter izgat? Olaszországban, melynek sajtója oly nagy profektora a szláv elemek lázadásának, s Garibaldija „szabadsághősöknek”, „testvéreinek” nevezzi az esztelen lázadókat mindig futó, gyáva főmegét? Vagy Németországban, melynek magatartása mindig gyanus? Valóban kritikus helyzet, s isten kiváló segítségére kívántatik, hogy az európai béke ugy álljon helyre, hogy az monarchiánk, s létfeltételeink érdekeit ne sértse, s fel ne emészsze vérsínket, a mi drága, s pénziunket, a mi nincnek.

Törökország a dolgok illetén fordulatalával — mint értesülünk, — már elhatározta magát, s szilárdan várja az európai bonyodalmak meg inkább bonyolulását. E tárgyban a „H—n” következőkről értesül: „Komoly és aggasztó híreket vesziünk megbízható forrásból. Ezek szerint a porta külföldi képviselőihez intézett bizalmas iratában értesítikre adta, hogy Törökország el van szánva a legvég-sőre, s hogy el van határozva többé nem térni a hatalmának jóakaró tanácsok mezebe burkol mindíg méltatlan, gyakran igazságtalan és rendszeren rozskaratur beavatkozását. A szultáni „hath” legközelebb ki is fogja fejteni — mintegy az uralgódo programjával — mihez van Törökországnak, mint államnak joga, s mihez nincs a hatalmának beleszólásuk. Átalában a török kormánykörökben ingadozást nem ismerő, határozott, férfias elszántság a hangadó. Bizton állithatni, hogy az az erélyes hang, melyről a török lapok tesznek tanu-

ságot, teljes visszhangra talál a divánban is. A török államférfiak egyetértenek abban, hogy ha Európa az ozmánokat ki akarja izzni a szlávok kedveért Ázsiába, ezt tám megteheti, de mielőtt megtenné, az ozmánok véres nyomokat fognak hagygni maguk után, melyekből Kelet-Európa nem egyhamar fog kigyógyulni.”

A „Debreczeni Ellenőr” tárczája.

VAB TONCSI.
 Irta: S. A.
 ELSŐ KÖTET.
 IX.
 (26-ik fejelet.)

El ezen levelekkel, melyek ily gondolato-
 kat ébresztenek! Régebben össze kell esomagnol-
 ni, és igéretre köztől Liebs jóság igazgatóhoz
 Trübenebe küldeni. Henrik megkapta a város
 szalagos esomagot a böröndben, — e közben a
 szalag esomagot a levelek szét hullottak és
 pillanatban a tárt ablakl szembem levő ajtó-
 felnyit és a légvonal által hajtattva szét szórát-
 tak a szobában. Henriknek munkába került azo-
 kat összeszedni, mert némelyik még az ágyal-
 is elreput. Vegre megtalálta mindet.
 Feszesebben kötötte össze, azután leült az
 íróasztalhoz, melyen a szükséges írószereket ta-

legető azon részére hajtása, mely a juh-járárs-
 van fenntartva, engedélyeztetik.
 15. Végül Pesti Bálint és Veres István elő-
 aggott városi szolgáknak jövő 1877-ik évi jan-
 1-től kezdve havonként 5—5 frt kegy-díjat sza-
 vazott meg a közgyűlés.
 Elnök főispán a közgyűlést pont 11 óra-
 kor zárta be.

FŐVÁROSI HIREK.

József főherceg szombaton reggel
 Kétegyházára utazott. — **Az egyetem** ma
 tartott az ünneplés „Veni Sancte”, s a meg-
 nyitó beszédet dr. Berger a hitani kar dékánja
 tartá. — **A Deák Ferencz** síremlékére be-
 keztek pályamunkák és hó 10-től kezdve október
 3-ig a képviselőház nagy üléstermében lesznek
 közszemlélés végett kiállítva. — **Pulszky Po-
 lixéna** kiasszonyának a stat. congr. tagjai
 egy czáttal és arabeskkel gazdagon ékesített
 díszdobozt adtak tiszteletük jeleül emlékül.
 — **Egy négy éves kis leányt** gázolt el a
 közúti vaspálya 130-ik száma kocsjára, a leány
 kétéhez semmi nyemű nincsen. — **Vadállati
 kegyetlenség**et tanusított többször egy köb-
 nyai napszamos 5 éves mostohagyermeké iránt,
 ugy hogy a szomszédok figyelmeltetése folytán
 értesült kapitányság feiytörvényszék elé ál-
 lítottatta őt. — **Reitl Károly** 19 éves serfőz
 legény több társának kirablása után el akart
 szökni, de elfogatván, törvényszék elé állították.
 — **Boyton kapitány** előadása még mindig
 nagy közönséget vonz a császárfürdőbe. — **A
 „Debreczen”** nevű gőzös egy csavargósnak
 ki akarván térni, a vizadó előtti csavargóso-
 hidnak oly erővel ment neki, hogy azt a közeli
 uszodához csapta. — **A nemzeti zené** el-
 jára gr. Zichy Géza 300 frot adományozott.
 — **Bárzsi** ismeretes uszorás megőrült, s a té-
 bolydában meghalt.

VIDEKI LEVEL.

Szabolcs megye közgyűlése N.-Kállón
 szept. 4-én. —

„Ex omnibus aliquid ex toto
 nihil: az omnibus szoszóbból is válik va-
 lami, de a tóbből semmi. — „Lassan a
 testtel uram!” Mi lett volna Budapestről, ha
 így okoskodtak volna a megyék (hátukkal) tá-
 mogetói, hiszen Pestre mutatott az armer re-
 indog, német midőn kérdésnek gondolta a társa
 ajkán zendülő dal kezdetét: „Was ist des
 Deutschen Vaterland! — s ime mily magyaros
 érzelmű az a Budapest, különösen Buda, mert
 hát szó a mi szó, hanem annyj igaz, hogy sok
 Hausherr szörnyen szereti a nemzeti színeket:
 A pirosat, például mitől háboru szílemk az
 agyában — piros ó bort, piros menyecskéket,
 vagy lányokat — és a mi fő mindebből jó so-
 kat. Édes magyarom mi kell több? Hohó! a
 fehér színt is szörnyen szereti — már t. i.
 a foga fehérét, mert ki-kimutatja s kiti-
 nyk, hogy német, azaz hogy wikerlicher „Ex-Bach-
 huszár, ki akkora frakkot hordott mint egy
 uszály. De meg a zöld színt is szörnyen
 szereti, már t. i. oly zöld beszédek (a la Borzen-
 szem Jankó Kraxelhuber Tóbiás!), hogy csak
 ugy lesz dicő a magyar nemzet, ha a német
 szokásokból sokat szörpöl. (Magyarán mondvá,
 ha majomná törpül.)

„Hát ha a tírpaok, pardon! a nyakom mon-
 dan: Nyiregyháza tók lakosai is ilyen honfak.”
 „Kérem! Késsse meg magát az ur!” Ha nem
 magyarok, tessék őket magyanítani, s e tekint-
 etben helyesen jár el a dologban a kormány,
 hogy Nyiregyháza vonja össze az intelligen-
 tiát. Ilyen naiv társaság folyt esedenes jobb-
 ból balról, de kár volt térni, mert Nyiregyháza
 átirata így szót:

SZ. KIR. DEBRECZEN VÁROS RENDES HAVI BIZOTTSÁGI KÖZGYŰLÉSE SZEPT. 7-ÉN.

(Vége.)

10. Azon tékép, melyet a városi mérnöki
 hivatal a város részére kiszakított 1065 hold
 belső legelőről, valamint a vásártér, versenytér
 és téglavető részére kiszakított 1865 1/2 cat.
 hold területről készített, s mely egy öt tagu
 bizottság által hitelesített, — a közgyűlésen
 bemutatott, s helyeslő tudomásul vétettet.

11. Az 1065. cat. hold beérbeadásának m-
 kénytére néve határozatot, hogy azt a beér-
 kéző ajánlatokhoz képest részletenkint 3—6
 évig tartó időre, vagy ha az összes terület
 előnyös zárt ajánlatok érkeznek be 12 évre at-
 tiki bére. Megjegyeztetvén, hogy a beérbeadás,
 bármelyik módozat szerint eszközöltessék is az
 a tanács által, utalagos jóváhagyás végett a köz-
 gyűlés elibe beterjesztendő lézen.

12. Olvastattok a városi reáliskola költ-
 ségeliirányzata a következő iskolai évre. Meg-
 említiük itt, hogy a mult évben ez iskola összes
 szükséglete 10750 frt volt, melyből 1465 frt 30
 kr-t a befolyt tandíjak fedeztek. A folyó iskolai
 évben ez iskolára a nemes város a költség elő-
 irányzat szerint 8984 frt 30 kr-t fog készpénz-
 ben fordítani. A bemutatott költség-előirányzat
 tudomásul vétettet.

13. Hasonlóképen tudomásul vétettet a
 helybeli ref. egyház közsőné átirata a részére
 újabb adományozott építkezési anyagokért.

14. A juh-tartó gazdáknak azon kérvényére
 nézve, hogy juhaitak a beállott mostoha kör-
 ülmények folytán a belső legelőre javithassák,
 határozatot, hogy a juhoknak a belső

legelőt azon részére hajtása, mely a juh-járárs-
 van fenntartva, engedélyeztetik.
 15. Végül Pesti Bálint és Veres István elő-
 aggott városi szolgáknak jövő 1877-ik évi jan-
 1-től kezdve havonként 5—5 frt kegy-díjat sza-
 vazott meg a közgyűlés.
 Elnök főispán a közgyűlést pont 11 óra-
 kor zárta be.

FŐVÁROSI HIREK.

József főherceg szombaton reggel
 Kétegyházára utazott. — **Az egyetem** ma
 tartott az ünneplés „Veni Sancte”, s a meg-
 nyitó beszédet dr. Berger a hitani kar dékánja
 tartá. — **A Deák Ferencz** síremlékére be-
 keztek pályamunkák és hó 10-től kezdve október
 3-ig a képviselőház nagy üléstermében lesznek
 közszemlélés végett kiállítva. — **Pulszky Po-
 lixéna** kiasszonyának a stat. congr. tagjai
 egy czáttal és arabeskkel gazdagon ékesített
 díszdobozt adtak tiszteletük jeleül emlékül.
 — **Egy négy éves kis leányt** gázolt el a
 közúti vaspálya 130-ik száma kocsjára, a leány
 kétéhez semmi nyemű nincsen. — **Vadállati
 kegyetlenség**et tanusított többször egy köb-
 nyai napszamos 5 éves mostohagyermeké iránt,
 ugy hogy a szomszédok figyelmeltetése folytán
 értesült kapitányság feiytörvényszék elé ál-
 lítottatta őt. — **Reitl Károly** 19 éves serfőz
 legény több társának kirablása után el akart
 szökni, de elfogatván, törvényszék elé állították.
 — **Boyton kapitány** előadása még mindig
 nagy közönséget vonz a császárfürdőbe. — **A
 „Debreczen”** nevű gőzös egy csavargósnak
 ki akarván térni, a vizadó előtti csavargóso-
 hidnak oly erővel ment neki, hogy azt a közeli
 uszodához csapta. — **A nemzeti zené** el-
 jára gr. Zichy Géza 300 frot adományozott.
 — **Bárzsi** ismeretes uszorás megőrült, s a té-
 bolydában meghalt.

VIDEKI LEVEL.

Szabolcs megye közgyűlése N.-Kállón
 szept. 4-én. —

„Ex omnibus aliquid ex toto
 nihil: az omnibus szoszóbból is válik va-
 lami, de a tóbből semmi. — „Lassan a
 testtel uram!” Mi lett volna Budapestről, ha
 így okoskodtak volna a megyék (hátukkal) tá-
 mogetói, hiszen Pestre mutatott az armer re-
 indog, német midőn kérdésnek gondolta a társa
 ajkán zendülő dal kezdetét: „Was ist des
 Deutschen Vaterland! — s ime mily magyaros
 érzelmű az a Budapest, különösen Buda, mert
 hát szó a mi szó, hanem annyj igaz, hogy sok
 Hausherr szörnyen szereti a nemzeti színeket:
 A pirosat, például mitől háboru szílemk az
 agyában — piros ó bort, piros menyecskéket,
 vagy lányokat — és a mi fő mindebből jó so-
 kat. Édes magyarom mi kell több? Hohó! a
 fehér színt is szörnyen szereti — már t. i.
 a foga fehérét, mert ki-kimutatja s kiti-
 nyk, hogy német, azaz hogy wikerlicher „Ex-Bach-
 huszár, ki akkora frakkot hordott mint egy
 uszály. De meg a zöld színt is szörnyen
 szereti, már t. i. oly zöld beszédek (a la Borzen-
 szem Jankó Kraxelhuber Tóbiás!), hogy csak
 ugy lesz dicő a magyar nemzet, ha a német
 szokásokból sokat szörpöl. (Magyarán mondvá,
 ha majomná törpül.)

„Hát ha a tírpaok, pardon! a nyakom mon-
 dan: Nyiregyháza tók lakosai is ilyen honfak.”
 „Kérem! Késsse meg magát az ur!” Ha nem
 magyarok, tessék őket magyanítani, s e tekint-
 etben helyesen jár el a dologban a kormány,
 hogy Nyiregyháza vonja össze az intelligen-
 tiát. Ilyen naiv társaság folyt esedenes jobb-
 ból balról, de kár volt térni, mert Nyiregyháza
 átirata így szót:

SZ. KIR. DEBRECZEN VÁROS RENDES HAVI BIZOTTSÁGI KÖZGYŰLÉSE SZEPT. 7-ÉN.

(Vége.)

10. Azon tékép, melyet a városi mérnöki
 hivatal a város részére kiszakított 1065 hold
 belső legelőről, valamint a vásártér, versenytér
 és téglavető részére kiszakított 1865 1/2 cat.
 hold területről készített, s mely egy öt tagu
 bizottság által hitelesített, — a közgyűlésen
 bemutatott, s helyeslő tudomásul vétettet.

11. Az 1065. cat. hold beérbeadásának m-
 kénytére néve határozatot, hogy azt a beér-
 kéző ajánlatokhoz képest részletenkint 3—6
 évig tartó időre, vagy ha az összes terület
 előnyös zárt ajánlatok érkeznek be 12 évre at-
 tiki bére. Megjegyeztetvén, hogy a beérbeadás,
 bármelyik módozat szerint eszközöltessék is az
 a tanács által, utalagos jóváhagyás végett a köz-
 gyűlés elibe beterjesztendő lézen.

12. Olvastattok a városi reáliskola költ-
 ségeliirányzata a következő iskolai évre. Meg-
 említiük itt, hogy a mult évben ez iskola összes
 szükséglete 10750 frt volt, melyből 1465 frt 30
 kr-t a befolyt tandíjak fedeztek. A folyó iskolai
 évben ez iskolára a nemes város a költség elő-
 irányzat szerint 8984 frt 30 kr-t fog készpénz-
 ben fordítani. A bemutatott költség-előirányzat
 tudomásul vétettet.

13. Hasonlóképen tudomásul vétettet a
 helybeli ref. egyház közsőné átirata a részére
 újabb adományozott építkezési anyagokért.

14. A juh-tartó gazdáknak azon kérvényére
 nézve, hogy juhaitak a beállott mostoha kör-
 ülmények folytán a belső legelőre javithassák,
 határozatot, hogy a juhoknak a belső

nyévt intézett, melyben községi emeletes házá-
 nak kelet-északi és eddig városi hivatal helyi-
 ségüül szolgált részait a megyei közigazgatási
 központ számára följajánlotta, most tehát midőn
 a megyei bizottsági közgyűlést, s általa az
 egész megyét melegen átvizsgálva városunk szé-
 rény falai közé a fennebb idézett 33. §-a értel-
 mében állandó székhely-foglalásra teljes biza-
 lommal a magyar szíveséggel meghívja; előre
 is ünneplésben megierő, hogy szerény tehet-
 ségéhez képest mindent elkövetend, hogy Szab-
 oles megye itteni jövője méltó legyen dicő
 múltjához. Hogy pedig különösen a törvény
 végrehajtása anyagi akadályokba ne ütközzék,
 mint az ország képviselőházához intézett kérvé-
 nyében kijelentette most a t. megyei bizottság,
 s általa Szabolcs megye községeinek is
 ünneplésben felajánlja megyei közigazgatási
 székhelyül e város közönsége emeletes községi
 házának azon részét (ingyen használatra), mely
 a főbejárásról kelet-északra esik; termet eddig
 városi hivatalos helyiségeikül szolgálták, s mi-
 ről azon véleményben van, hogy a megyei köz-
 igazgatás czéljainak teljesen elegendő s megfe-
 lelő leend. — Felajánlja használatra ingyen s
 mindaddig amig az idők jobbrafordultával amik-
 or akkor, megéyék a mostani megyeház más-
 képen hasznosítása, vagy egyéb uton oly helye-
 zette jön, hogy a most felajánlott helyiséget
 nélkülözheti, s alkotmányos uton másként intéz-
 kedik. Nyiregyháza város forró vágást érez
 arra, hogy e város méltó székhelye legyen az
 ő megéyék, s midőn ezért ajánlatát a t. biz-
 zottságnak tudatja, honnúi üdvözlettel marad-
 tunk Nyiregyháza, 1876-ik évi aug. 31-én tar-
 tott községi képviselők gyűlésünkben Nyiregy-
 háza város közönsége nevében: Krasznay
 Gábor, polgármester, Sárly Pál főjegyző.”

E valóban hazafias ajánlat Pethő Zsig-
 mond előtt nem sokat nyomott a latban: ön-
 kéntesen önkénynek czimelte az eljárást, hogy
 a megye székhelye Kállóba áttétetik; óhajotta,
 hogy az új megyeház a megye méltóságához
 illő, mindenkéf kifogástalan legyen, s mindad-
 íg — míg az konstátálva nincs — N.-Kálló
 legyen a megye székhelye. Kausay Károly nagy
 indítványozta: választassék egy bizottság s az a
 19-ére kitűzött gyűlésen aji elő, hogy milyen-
 nek találja az új megyeházat. A bizottságba
 beavastatták: Bonis Sámuel alispán, Dessewffy
 Ándor, Kausay, Komjátthy Pál, Molnár Ágoston,
 Székely Benedek, Pethő Zsigmond, Szegény
 Kálló! Miért hallgattak azokra, a kik azt taná-
 csolták, hogy protestálj a vasut ellen. Nyiregy-
 háza anélkül is meglehetetlen haladt volna, te-
 pedig nagyon is szépült volna. No de e baj-
 dat is megörvösölta derék polgáraid tántorít-
 hatatlan honszeretete s szorgalma. (A jövő
 (utolsó) gyűlésről e hó 20-án!)

KISS REZSÓ.

VIDEKI HIREK.

Petőfőnek a segesvári sikon felállít-
 tatni tervezett emlékére pénz gyűjtöttek, s azt
 most keresik. (1) — **Szabó Mihály** pásztori bíró
 egy 25 font súlyu kisebb mammutlábászár-
 csondot küldött a t. m. sz. muzeumnak. — **Sárvárott** löve-
 seny rendeztek egy dragonyos ezred tisztei s
 az első díjat herceg Braganza hadnagya lova
 nyerte el. — **Kecskeméten** egy házaspár nagy-
 on közelről polemizált egymással s a befeje-
 zésre nő férje orrát ez pedig amazét harapta
 vele (2) — **Pecset**, néhány hó óta valami
 kalap-rop folyik, melynél már a perköltés is
 tisztességes summa pénzre rugott fel. — **Tor-
 damage** 2-od tanfelügyelőjét grujtogatónak
 nézve el akarták fogni! Node csak — téve-
 désből! — **Vitnyéd** soppomegyei községében
 legközelebb tízezer dühöngött, melynek több
 fő-és melléképület lett martaléka. — **Vérbe
 fetrengve** találtak egy szegény drótos tótul
 Zsir községben kívül, de mivel az orvos nem
 segített rajta, csakhamar meghalt, s így nem
 tudták ki, gyilkosság forg-e fent vagy nem?
 Tamás fogadtatására nagyban készülték a szeg-
 ediek. — **Torma Károly** volt országgyűlési
 képviselő egyetemi tanárát nevezetett ki Ko-
 loszvárra. — **Nagy-Liberec** községében egy
 bizonyos Spindler nevű egyén f. hó 3-án két
 gyermekét, nejét, végre önmagát kézzurásokkal
 és bővésekkel meggyilkolta. — **Szakadát** köz-
 ségében a mult napokban heves tűz dühöngött,
 mely tetemes károk okozója volt. — **Brogányi**
 nyitraimegyei pénztárnok 6000 frot elkis-

Jochem nem merészelt tovább ellent áni.
 A nyugodt határozottság, melylyel Henrik be-
 szélt, főnyit gyakoroltá red. Engedelmeskedve
 felállott, és Henrik foglalta el helyét. Erélyesen
 hozzáfogott a munkához, de a mellett figyelem-
 mel kísérte a többi munkásokat és rövid hatá-
 rozott parancsokat osztogatott nekik miáltal a
 munka gyorsan haladt. — Alig félóra alatt
 a régi csolnak vízmentes lett, s alkalmas a
 tóra szállani. Négy munkás megragadta az
 evezőt, Henrik a kormány mellé ült, és kiadta
 a parancsot hogy a parttól eltaszítsák.
 Henrik a tó tulsó partjára azon hely felé
 kormányzott, ahol a feketék a vízbe rohantak.
 A régi nehézség csónak csak lassan mozgott
 előre, bár az evezősök minden erejüket megfeszí-
 tetették. Még nem voltak messze a parttól s
 alig száz lépésre a kastélytól midőn az evez-
 zősök mintegy egyforma ösztöntől vezéreltetve
 munkájukat félbenagyták. Mindnyaján csaknem
 hiútséggel hallgatták azon csudaszép dallamra,
 mely a kastély tárt ablakából feljők hangzott;
 Henrik is oda hallgatott s csaknem megbővölve
 az egyszerű régi népdal hatalma által kiereszté
 kezéből a kormányt.
 Mily sokszor hallotta már ez ismert dal!

Jochem nem merészelt tovább ellent áni.
 A nyugodt határozottság, melylyel Henrik be-
 szélt, főnyit gyakoroltá red. Engedelmeskedve
 felállott, és Henrik foglalta el helyét. Erélyesen
 hozzáfogott a munkához, de a mellett figyelem-
 mel kísérte a többi munkásokat és rövid hatá-
 rozott parancsokat osztogatott nekik miáltal a
 munka gyorsan haladt. — Alig félóra alatt
 a régi csolnak vízmentes lett, s alkalmas a
 tóra szállani. Négy munkás megragadta az
 evezőt, Henrik a kormány mellé ült, és kiadta
 a parancsot hogy a parttól eltaszítsák.
 Henrik a tó tulsó partjára azon hely felé
 kormányzott, ahol a feketék a vízbe rohantak.
 A régi nehézség csónak csak lassan mozgott
 előre, bár az evezősök minden erejüket megfeszí-
 tetették. Még nem voltak messze a parttól s
 alig száz lépésre a kastélytól midőn az evez-
 zősök mintegy egyforma ösztöntől vezéreltetve
 munkájukat félbenagyták. Mindnyaján csaknem
 hiútséggel hallgatták azon csudaszép dallamra,
 mely a kastély tárt ablakából feljők hangzott;
 Henrik is oda hallgatott s csaknem megbővölve
 az egyszerű régi népdal hatalma által kiereszté
 kezéből a kormányt.
 Mily sokszor hallotta már ez ismert dal!

Jochem nem merészelt tovább ellent áni.
 A nyugodt határozottság, melylyel Henrik be-
 szélt, főnyit gyakoroltá red. Engedelmeskedve
 felállott, és Henrik foglalta el helyét. Erélyesen
 hozzáfogott a munkához, de a mellett figyelem-
 mel kísérte a többi munkásokat és rövid hatá-
 rozott parancsokat osztogatott nekik miáltal a
 munka gyorsan haladt. — Alig félóra alatt
 a régi csolnak vízmentes lett, s alkalmas a
 tóra szállani. Négy munkás megragadta az
 evezőt, Henrik a kormány mellé ült, és kiadta
 a parancsot hogy a parttól eltaszítsák.
 Henrik a tó tulsó partjára azon hely felé
 kormányzott, ahol a feketék a vízbe rohantak.
 A régi nehézség csónak csak lassan mozgott
 előre, bár az evezősök minden erejüket megfeszí-
 tetették. Még nem voltak messze a parttól s
 alig száz lépésre a kastélytól midőn az evez-
 zősök mintegy egyforma ösztöntől vezéreltetve
 munkájukat félbenagyták. Mindnyaján csaknem
 hiútséggel hallgatták azon csudaszép dallamra,
 mely a kastély tárt ablakából feljők hangzott;
 Henrik is oda hallgatott s csaknem megbővölve
 az egyszerű régi népdal hatalma által kiereszté
 kezéből a kormányt.
 Mily sokszor hallotta már ez ismert dal!

Jochem nem merészelt tovább ellent áni.
 A nyugodt határozottság, melylyel Henrik be-
 szélt, főnyit gyakoroltá red. Engedelmeskedve
 felállott, és Henrik foglalta el helyét. Erélyesen
 hozzáfogott a munkához, de a mellett figyelem-
 mel kísérte a többi munkásokat és rövid hatá-
 rozott parancsokat osztogatott nekik miáltal a
 munka gyorsan haladt. — Alig félóra alatt
 a régi csolnak vízmentes lett, s alkalmas a
 tóra szállani. Négy munkás megragadta az
 evezőt, Henrik a kormány mellé ült, és kiadta
 a parancsot hogy a parttól eltaszítsák.
 Henrik a tó tulsó partjára azon hely felé
 kormányzott, ahol a feketék a vízbe rohantak.
 A régi nehézség csónak csak lassan mozgott
 előre, bár az evezősök minden erejüket megfeszí-
 tetették. Még nem voltak messze a parttól s
 alig száz lépésre a kastélytól midőn az evez-
 zősök mintegy egyforma ösztöntől vezéreltetve
 munkájukat félbenagyták. Mindnyaján csaknem
 hiútséggel hallgatták azon csudaszép dallamra,
 mely a kastély tárt ablakából feljők hangzott;
 Henrik is oda hallgatott s csaknem megbővölve
 az egyszerű régi népdal hatalma által kiereszté
 kezéből a kormányt.
 Mily sokszor hallotta már ez ismert dal!

Jochem nem merészelt tovább ellent áni.
 A nyugodt határozottság, melylyel Henrik be-
 szélt, főnyit gyakoroltá red. Engedelmeskedve
 felállott, és Henrik foglalta el helyét. Erélyesen
 hozzáfogott a munkához, de a mellett figyelem-
 mel kísérte a többi munkásokat és rövid hatá-
 rozott parancsokat osztogatott nekik miáltal a
 munka gyorsan haladt. — Alig félóra alatt
 a régi csolnak vízmentes lett, s alkalmas a

